

Lapszámunk szerzői:

Ábrahám Zoltán – az ELTE BTK történelem–filozófia–latin szakán végzett. Az MTA TMB-ösztöndíjasa volt, kandidátusi értekezését az idő fogalmáról írta Kant prekritikai korszakában (1997). Fordító, szerkesztő.

Farkas Attila (1967, Eger) – 1992-ben szerzett oklevelet az Eszterházy Károly Tanárképző Főiskola magyar–történelem, 1998-ban az ELTE filozófia szakán. 1998 óta dolgozik a Szent István Egyetem Gazdaság- és Társadalomtudományi Kara Filozófia és Művelődéstörténeti Tanszékén; adjunktus. Az ELTE Filozófiatudományi Doktori Iskolájának hallgatója. Érdeklődési körébe elsősorban a kultúra, a politika és a művészet filozófiai problémái tartoznak, az utóbbi időben főként a politikai manipuláció kérdéseivel foglalkozik.

Volker Gerhardt (1944) – A Berlini Humboldt-Universität gyakorlati filozófia professzora, a Berlin-Brandenburgi Tudományos Akadémia alelnöke, 2001-ben a német szövetségi kormány Nemzeti Etikai Tanácsának tagja. A Berlin-Brandenburgi Tudományos Akadémia Nietzsche-, illetve Kant-bizottságának elnöke; Friedrich Nietzsche művei kritikai összkiadásának (KGW) társszerkesztője. Legfontosabb kötetei: *Pathos und Distanz* (1989); *Friedrich Nietzsche* (1992; magyarul: 1998); *Immanuel Kant: Zum ewigen Frieden* (1995); *Vom Willen zur Macht* (1996); *Selbstbestimmung. Das Prinzip der Individualität* (1999); *Individualität Das Element der Welt* (2000); *Der Mensch wird geboren. Kleine Apologie der Humanität* (2001); *Immanuel Kant Vernunft und Leben* (2002).

Himfy József (1969, Hatvan) – 1992-ben végzett a Debreceni Tanítóképző Főiskolán, majd 1997-ben a Miskolci Egyetem Bölcsészettudományi Intézetének filozófia szakán. PhD tanulmányait a Kossuth Lajos Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karának Modern Filozófia doktori iskolájában folytatta (1997–2001). 2000-2001-ben részt vett a temesvári Central Euroregional pentru Democrație által koordinált „Academic Links 2000” program keretében a *Glossary of Plural Societies* című kötet összeállításában (a kötet számos szócikkének szerzője, ill. fordítója). Politikai filozófiát oktatott a Debreceni Egyetem Filozófia Intézetében. Jelenleg doktori értekezésén dolgozik.

Jobbágy József (1953, Budapest) – Történelem–orosz szakos tanár, 1991-ben filozófia szakos diplomát szerzett, 1998-ban végzett a Közgazdaságtudományi Egyetem nemzetközi kapcsolatok doktori képzésén. 1998 óta óraadóként, „Bevezetés a nemzetközi kapcsolatokba” címmel tart kurzusokat a Szegedi Egyetem politológia speciális képzésének keretében. Kutatási témája a nemzetközi kapcsolatok elméletlétörténete.

Kelemen János (1943, Kassa) – italianista és filozófus, az Eötvös Lóránd Tudományegyetem Filozófiai Intézetének igazgatója, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja. Számos nyelvfilozófiai, filozófiatörténeti és italianisztikai műve közül megemlítenédő: *Nyelv és történetiség a német klasszikus filozófiában* (1990); *Profili ungheresi e altri saggi* (1994); *Idealismo e storicismo nell'opera di Benedetto Croce* (1995); *Olasz hermeneutika Crocétól Ecóig* (1998); *A filozófus Dante* (2002); *Nyelvfilozófiai tanulmányok* (2004).

Kiss Lajos András (1954, Kisújszállás) – Történelem-orosz és filozófia szakos tanár. Egyetemi doktor (1987), a filozófiatudományok kandidátusa (1995), a Nyíregyházi Főiskola tanszékvezető főiskolai tanára. Kutatásai jórészt a kortárs francia, német és orosz poszt modern filozófia területeit érintik. Számos írása jelent meg; önálló kötete: *Az eltűnt lelkiismeret nyomában* (2001).

Losoncz Alpár (1958, Temerin) – Az Újvidéki Egyetem tanára, a Bölcsészettudományi Karon filozófiát, a szabadkai Tanítóképzőn pedig etikát oktat. A kilencvenes évek elejétől oktat a Szegedi Tudományegyetemen is. Legutóbbi könyvei: *Európa-dimenziók* (2002); *Suffitientia ecologica* (2004).

Mester Béla (1962) – PhD, filozófiatörténész, az MTA Filozófiai Kutatóintézetének munkatársa. Kutatási területe a korai politikai filozófia története és a magyar filozófia története. Doktori értekezését 2003-ban védte meg a Babeş-Bolyai Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán, irodalomtudományból. Az értekezés szövegén alapuló kötete e lapszámmal közel egy időben jelenik meg *Hatalom, ember, technika Szilágyi István prózájában* címmel. Az e számban közölt írásának témájához kapcsolódó régebbi írásai: *Szontagh Gusztáv és a magyar filozófia fogalmai* (2004); *Az „egység” és a „közép” mitológéája* (2000).

Mesterházi Miklós – Évtizedeket töltött az őserdőben, trópusi betegségek gyógyításával – bár ez a mondat nem az ő életrajzából való. Kétszer is elvégezte az ELTE Bölcsészkarát, előbb magyar–német (1975), utóbb filozófia szakon (1992). 1985-ben egy Ernst Blochról írt disszertációval (*Ernst Bloch avagy az örökség művé szete*, 1992) kandidátusi címet (dollarban: PhD, bár a kurzus változik) szerzett a Magyar Tudományos Akadémián. 1978 óta az MTA Lukács Archívumának tudományos segédmunka-, munka-, majd főmunkatársa, pillanatnyilag ugyanott tudományos kutató, alapvetően az 1920-as évekkel foglalkozik. 1995/96-ban a szombathelyi Berzsenyi Dániel Tanárképző Főiskola óraadó tanára, 2002-től ugyanott főiskolai, majd egyetemi docens. Érdeklődése követhetetlenül szerteágazó: kötete jelent meg történetfilozófiai

kérdésekről (*Renault Clio*, 1995), illetve az azonosság elmefilozófiai problémájáról (*A teletranszporterről*, 2000). Fordít (pl. Immanuel Kant: *Történefilozófiai írások*, 1997).

Pató Attila (1967, Szatmárnémeti) – Szegeden végzett a JATE történelem (1992) és filozófia (1995) szakán. Debrecenben szerzett PhD fokozatot 2004-ben, értekezésének címe *A nyilvánosság fogalma Hannah Arendt politikai gondolkodásában*. Jelenleg a Szegedi Tudományegyetem Társadalomelméleti Gyűjteményének munkatársa, a Bibó István Alapítvány titkára, az MFT Hírek szerkesztőjének munkatársa, illetve az *Ex Symposion* szerkesztője. A temesvári Central Euroregional pentru Democrație által koordinált „Academic Links 2000” program keretében összeállított *Glossary of Plural Societies* című kötet szerkesztője.

Rathmann János (1934) – a filozófiatudomány doktora, filozófiatörténész és germanista. A BME-n kezdte tanári pályáját 1972-ben, ahol docensként, majd egyetemi tanárként dolgozott és kutatócsoportokat vezetett. 1978-ban, majd 1983-ban publikálta Herder-monográfiáit (németül, majd magyarul). 1979-ben az NSZK evangélikus egyházának meghívására bekapcsolódott a német Herder-kutatásba. 1992-ben a karlsruhei és a grazi egyetem vendégtanára, vendégkutató volt a marburgi, kölni, regensburgi, grazi és bécsi egyetemeken. 1993-tól 2002-ig a Gödöllői Szent István Egyetem tanára, ill. az MTA – Szent István Egyetem „Magyar felvilágosodás” kutatócsoportjának vezetője, legfontosabb publikációiból: *Historizität in der Deutschen Aufklärung* (1993); *Herder und Széchenyi* (1987); *Zur Geschichte der Ungarndeutschen Philosophie* (1998). Két filozófiai szótárt adott ki (1988, 1996) és számos szakfordítása jelent meg (legutóbb: J. G. Hamann: *Válogatott filozófiai írásai*, 2003).

Rózsa Erzsébet – A DE Filozófia Intézetének professzora, tanszékvezető. Az MTA Filozófiai Bizottságának tagja, a DAB Filozófiai Bizottságának elnöke, az Internationale Hegel-Gesellschaft vezetőségének tagja. Szakterületei: Hegel filozófiája, Lukács György és a Budapesti Iskola munkássága, európai kultúra – európai identitás. Ezekről a témákról számos publikációja született magyarul (*Hegel gazdaságfilozófiája*, 1993; *Heller Ágnes – a fronézis filozófusa*, 1997; *Az aktuális Hegel* [tanulmánykötet a DE és a Műnsteri Egyetem oktatóinak írásaiból], 2002) és németül (M. Quante – Erzsébet Rózsa [Hrsg.]: *Vermittlung und Versöhnung. Zur Aktualität von Hegels Philosophie*, 2000; *Versöhnung und System. Zu Grundmotiven von Hegels praktischer Philosophie*, 2004)

Szilágyi-Gál Mihály (1971, Kolozsvár) – Budapesten, Tübingenben és Debrecenben tanult filozófiát és politológiát. Jelenleg a Debreceni Egyetem doktorandusza és az Eötvös Lóránd Tudományegyetem óraadója. Doktori kutatási területe: Kant ízléskritikájának erkölcs- és politikafilozófiai olvasata. Fontosabb publikációi: *The Nationality of Reasoning. Autohtonist Understandings of Philosophy in the Inter-War Romania* (2001); *A gyűlöletbeszéd és a „rózsa neve”* (2004).

Telegdi Áron (1976, Nagybánya) – 1999-ben végzett a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetem filozófia szakán, 2000-ben szerzett magiszteri diplomát francia filozófiából. 2000-től a budapesti Közép-Európai Egyetem (CEU) filozófia szakos doktori iskolájának hallgatója, Márkus György irányításával. A CEU támogatásával a 2003–2004-es tanévet a Wuppertali Egyetemen töltötte, Tengelyi László meghívására.

Valda Mihály (1935, Budapest) – Filozófiai pályafutásának kezdetén a Budapesti Iskola szűkebb köréhez tartozik, 1961-től az MTA Filozófiai Intézetének tudományos munkatársa, ahonnan 1973-ban politikai okokból elbocsátják. 1989-ig szabadúszó, ez idő alatt tanít a Brémai Egyetemen, a New York-i New School for Social Research Graduate Faculty-ján, illetve a kanadai Trent University-n. 1990 óta a filozófia professzora a KLTE-n, illetve a Debreceni Egyetemen, németországi egyetemeken rendszeres vendégelőadója. Magyar nyelvű köteteiből: *A mítosz és a ráció határán* (1969); *Orosz szocializmus Közép-Európában* (1990); *Mit lehet remélni?* (1995); *Nem az örökkévalóságnak* (1996); *Tükörben* (2001); *Ilisszosz-parti beszélgetések* (2001); *Mesék Napnyugatról* (2003).

Valastyán Tamás (1969, Berettyóújfalu) – Egyetemi tanulmányait 1991 és 1995 között végezte a KLTE filozófia szakán, 1995-től tanít a KLTE Filozófia Intézetében, 1999-től az MTA–DE Vulgo Csoportjában dolgozik. 2001-ben védte meg doktori disszertációját *A széttagoltság mint forma a német koraromantikus diskurzusból, különös tekintettel Novalis és Friedrich Schlegel törekvéseire* címmel. A *Vulgo* című bölcséleti folyóirat szerkesztője.